لنزها مهم ترین ابزار در ترکیببندی تصاویر هستند. به کمک آنها مى توانيد تعيين كنيد كه يك تصوير شامل چه عناصرى باشد. هم پرسپکتیو را تصحیح یا تشدید می کنید و هم عمق میدان وضوح را مشخص میسازید.

لنزهاي زاويه باز

لنزهایی با فاصلهٔ کانونی ۳۵ میلیمتر و کمتـر از آن را به نام لنزهـای زاویه باز یا wide-angle میشناسیم. این گروه از لنزها معمولاً در عكاسي از چشماندازها، بیشــترین کاربرد را دارند. زیرا بیشــترین پهنــهٔ دید را در عکس ایجــاد می کنند و در ضمن، با ایجاد کشیدگی در پرسپکتیو، عناصر تصویری را پهنتر از آنچه به چشم انسان می آید، نشان میدهند. در هنگام کار با لنزهای زاویه باز

اگر با دیافراگمهای بستهٔ دوربین (f/۱۶ یا f/۱۲) عکاسی کنید، عمق میدان بسیار گستردهای بهدست خواهید آورد که تقریباً از اولین تصویر پیشزمینه تا بینهایت در آن وضوح کامل خواهد داشت. بهطور معمول، لنزهایی با فاصلهٔ کانونی ۲۴ و ۲۸ میلیمتری بیشترین کاربرد را در عکاسی دارند.

لنزهاي زاويه بسته

۵٠

لنزهایی با فاصلهٔ کانونی بیشتر از ۵۰ میلیمتر (لنز نرمال) را به نام لنزهای زاویه بســته یا telephoto مىشناسىيم. مهمترين خاصیت این گروه از لنزها این است که عناصر تصویر را بزرگتر از آنچه با چشـم دیده میشـود،

نشان میدهند؛ مانند یک دوربین شکاری یا تلسـکوپ. این ویژگی به عکاس کمک می کند کے کل تصویر را با عنصر تصویری دلخواہ خود پر کند؛ بدون آنکه سایر عناصر روبهروی دوربین، بیجهت در قاب تصویر قرار بگیرند. همچنین امکان تأکید بیشتر بر رنگ و بافت سوژه را فراهم میآورد.

لنزهاي استأندارد

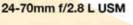
در دوربینهایی با فورمات ۳۵ میلیمتری، لنز اســتاندارد یا نرمال لنز ۵۰ میلیمتری اســت. این فاصلهٔ کانونی، زاویهٔ دید و پرسیکتیوی مشابه با زاویهٔ دید انسان ایجاد می کند. بنابراین، لنزهای نرمال برای تولید تصاویری با پرسیکتیو طبیعی بهترین انتخاب هستند. ضمن این که تقریباً در عكاسى از انواع سـوژهها به كار مى رود؛ از عكاسى چهره گرفته تا عکاسی منظره. این لنزها سبک و کوچکاند و بیشترین امکانات دیافراگم، یعنی

نکتههایی اصولی در عکاسی (۳)

را در دست را در ویژگی امکان عکاسی روی دست را در f/1، fفضاهای کمنور فراهم می کند.

70-200mm f/4 L USM

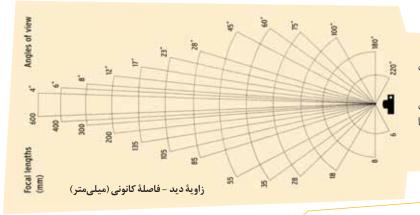

اويهٔ ديد

کمیّت آنچه یک لنز می تواند ببیند، به زاویهٔ دید آن بستگی دارد.

زاویهٔ دید لنزهای نرمال مشابه زاویهٔ دید انسان است. لنزهای wide زاویهٔ دید بزرگتر و لنزها photo

لنزهاي فوقالعاده باز

در صورتی که فاصلهٔ کانونی لنزها ۲۰ میلی متر یا کمتر از آن باشد، آنها را در حوزهٔ لنزهای فوقالعاده باز قرار می دهیم. در این گروه از لنزها وسعت دید بسیار است و عمق میدان، پایانی ندارد. پرسپکتیو تصویر نیز تا جایی کشیده می شود که هر چیزی که فقط چند سانتی متر از لنیز فاصله دارد، در دور دستها دیده می شود. لبهٔ تصویر دچار اعوجاج می گردد و خطوط عمودی همگرا می شوند. همهٔ این ویژگی ها به خلق تصاویر جالبی منجر می شود. البته در استفاده از این لنزها باید مواظب بود که تصاویر بی روح و خالی از حس زندگی خلق نشوند.

لنزهای فوقالعاده بسته لنزهایی با فاصلهٔ کانونی بالاتر از ۴۰۰ میلیمتر در این گروه قرار می گیرند. این لنزها عمق میدان بسیار ناچیزی دارند و فشردگی پرسیکتیو در آنها بسیار زیاد است. همچنین بزرگ، سنگین و گرانقیمتاند و بنابراین برای استفادهٔ روزمره کاربردی ندارند؛ گرچه برای عکاسی طبیعت و عکاسی ورزشی بسیار مناسباند.

بازی با لنزهای چشماهی (fish eye)

این لنزها زاویهٔ دید ۱۸۰ درجهای دارند و مقدار زیادی اطلاعات تصویری را در یک تصویر فشرده و دایرهوار نشان میدهند و تأثیر جالبی ایجاد می کنند. البته به کمک آداپتورهای ارزان قیمت تری که روی لنزهای wide بسته می شوند نیز می توان تصاویر مشابهی ایجاد کرد.

پرهیز از نورهای ناخواسته

هنگامی عکاسسی در نور شدید خورشید یا هر منبع قوی نوری، امکان تشکیل نورهای ناخواسته یا galar اوی عکس وجود دارد؛ بهویژه

با لنزهای زاویه باز. بـرای جلوگیری از مزاحمت این نورها لنزهای مخصوصی وجود دارد ولی با نگهداشتن یک ورق کاغذ محکم در کنار لنز نگهداشتن دست در برابر اشعهٔ نوری مزاحم می توان به سادگی مانع ظهور آنها روی عکس شد. flare در عکاسی همیشه ناخواسته نیست و در بسیاری موارد از آن استفادههای هنرمندانهای می شود.

لنزهاي شيفت

برای عکاسی از بناهای معماری لنزهای مخصوصی وجود دارد. هنگام کار با این گونه لنزها متحرک بودن قسیمت جلویی آنها به عکاس این امکان را میدهد که بدون کج کردن زاویهٔ دید خود بهسیمت بالا، زاویهٔ دید لنز را نسبت به سوژه به گونهای تغییر دهد که خطوط عمومی پرسپکتیو پیدا نکنند.

